

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/192/2022
Identifikačné číslo spisu:	6119241196
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6119241196.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Stredoslovenská distribučná, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, proti žalovanej W. U., narodenej XX. Z. XXXX, B. XXXX/X, H. H., zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Macíkom, Petelenova 4, Banská Bystrica, o zaplatenie 171,70 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9C/16/2019, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/75/2020 z 25. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/75/2020 z 25. novembra 2020 ako aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/16/2019 - 86 z 25. októbra 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 9C/16/2019-86 z 25. októbra 2019 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) prvým výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 171,70 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 31. augusta 2018 až do zaplatenia, druhým výrokom zaviazal žalovanú nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 53 ods. 1, § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 46 ods. 1, § 95 ods. 1 písm. i/ zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“) účinného k 9. augustu 2018, § 1 ods. 6 vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny (ďalej len „vyhláška“).

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa prostredníctvom svojich zamestnancov chcela odpojiť odberné miesto žalovanej 8. augusta 2018. Táto

im v odpojení bránila, pričom nasledujúci deň vykonali odpojenie za prítomnosti polície. Z pripojeného protokolu o zistení neoprávneného odberu elektriny z 9. augusta 2018 mal okresný súd za preukázané, že odberateľ zabránil prerušeniu odberu pracovníkovi 8. augusta 2018, s poukazom na zákon o energetike, podľa ktorého sa odber považuje za neoprávnený, keď odoberateľ zabránil prerušeniu distribúcie elektriny. Žalovaná, ktorá spochybnila dôvod, pre ktorý malo dôjsť k odpojeniu - neplatenie za jej odber, nijakým spôsobom túto skutočnosť nepreukázala. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že výška škody za neoprávnený odber za dva dni bola vyčíslená v súlade s vyhláškou ako aj cenníkom pre distribúciu elektriny v domácnosti.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

4. O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 17Co/75/2020 z 25. novembra 2020 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorým prvým výrokom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a druhým výrokom žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. V odôvodnení konštatoval, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k vecne správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovaniu žalobe.

6. K namietanému posúdeniu námietky zaujatosti konajúcej sudkyne, odvolací súd uviedol, že zo spisu je zrejmé, že námietka zaujatosti nebola uplatnená včas, preto sa odvolací súd stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý na námietku neprihliadol a vec nadriadenému súdu nepredložil. V zhode s okresným súdom dospel k názoru, že podľa obsahu sa námietka zaujatosti týkala len procesného postupu zákonnej sudkyne a jej rozhodovacej činnosti.

7. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovanej, že súd prvej inštancie uskutočnením pojednávania v jej neprítomnosti a vykonaním dokazovania v jej neprítomnosti porušil jej právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie síce neupovedomil žalovanú, že ňou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý, žalovaná mu však na to nesplnením povinnosti uviesť svoje telefónne číslo alebo elektronickú adresu v žiadosti o odročenie pojednávania nevytvorila možnosť. Neúčastou na nariadenom pojednávaní, na ktoré bola žalovaná riadne a včas predvolaná sa sama žalovaná vylúčila z možnosti uplatňovať prostriedky procesnej obrany.

Dovolanie

8. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP navrhujúc zrušiť rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. V dovolaní odvolaciemu súdu a okresnému súdu vytýkala, že v konaní nesprávne posúdili jej status a opomenuli s ňou konať ako so slabšou stranou konania, keďže v právnom vzťahu so žalobkyňou vystupovala v postavení spotrebiteľa, na čo ani jeden zo súdov nižšej inštancie neprihliadol. Súd prvej inštancie opomenul žalovanú pri prvom procesnom úkone poučiť o možnosti zastúpenia, o procesných právach a povinnostiach, o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na vydanie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie jej práv. Žalovaná ďalej poukázala na to, že v sporoch s ochranou slabšej strany je modifikované štádium dokazovania a prejednávaci princíp, pričom súd by v tomto konaní mal vyvíjať zvýšenú aktivitu súvisiacu s obstarávaním dôkazných prostriedkov, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci samej. Súdy oboch inštancií opomenuli svoju povinnosť obstaráť a zabezpečiť aj bez návrhu také dôkazy, ktoré žalovaná ako spotrebiteľ nenavrhol.

10. Dovolateľka súdu prvej inštancie a odvolaciemu súdu vytkla, že rozhodovali na základe žalobkyňou

prezentovaného skutkového stavu, z ktorého objektívne nebolo možné čo do základu a výšky vyvodit' existenciu žalobkyňou uplatneného nároku. Dovolateľka sa žiadneho neoprávneného odberu elektriny nedopustila, žalobkyňou bola táto skutočnosť dokumentačne zinscenovaná a nezakladá sa na pravde, keďže žalovaná nikdy fyzicky nebránila prerušeniu elektriny. Žalovaná v skutočnosti iba pracovníkovi žalobkyne preukázala, že je vedené súdne konanie sp. zn. 9Cs/163/2017, na podklade čoho sám pracovník distribučnej spoločnosti upustil od odpojenia odberného miesta. K prerušeniu elektriny prišlo nie z dôvodu konania žalobkyne, ale na podklade vlastného úsudku a konania pracovníka distribučnej spoločnosti.

11. Podľa dovolateľky súdy oboch inštancií dospeli na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdili vec. Súdy nekriticky pristúpili k posudzovaniu žalobkyňou tvrdeného spôsobu výpočtu výšky uplatneného nároku v zmysle konkretizácie položiek podaných žalobkyňou vo vyjadrení k odporu z 24. júla 2019. Žalovaná dôvodne namietala, že tvrdená celková spotreba počas údajného neoprávneného odberu elektriny sa nesprávne vypočítala za dva dni. Konkretizované položky „1. administrácia zákazky v systéme MOO“, „2. riešenie OM“, „KOM“, „NN-MOO“ a „3. autodoprava osobná“ sú žalobkyňou svojvoľne vyčíslenými položkami, ktoré nie sú čo do základu a výšky vôbec preskúmateľné, konajúcimi súdmi tak nemohli byť posúdené a v dôsledku toho nemali byť žalobkyňou priznané. Jedná sa o položky, s ktorými nebola žalovaná žalobkyňou nikdy oboznámená a nesúhlasila s nimi a ide o prípad, kedy žalobkyňa ako dodávateľ požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzatvorením zmluvy preukázateľne informovaný, a ktorých úhrada nebola upravená v zákone. Zároveň súd nevykonal dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu oprávnenosti žalovanej pohľadávky.

12. Dovolateľka poukázala na nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý vydal platobný rozkaz, ktorý nemal byť vydaný, pretože v konaní sa uplatňovalo právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovanou stranou je spotrebiteľ. Okresnému súdu nebola predložená spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, preto nemohol preskúmať obsah zmluvných podmienok s možnosťou identifikácie a selekcie neprijateľných zmluvných podmienok.

13. Na záver dovolateľka uviedla, že neboli splnené procesné podmienky na vyhovieť žalobe pre nedostatok preskúmateľných tvrdení žalobkyne, ktorá neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k vyčísleniu žalovanej pohľadávky. Žalobkyňa v priebehu súdneho konania nepredložila súdu zmluvnú dokumentáciu medzi ňou ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom, a preto súdy nemohli preskúmať ňou uplatnený nárok v kontexte ustanovení o ochrane spotrebiteľa a súdy opomenuli konať so žalovanou ako so slabšou stranou sporového konania.

14. K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že sa stotožňuje a súhlasí so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v konaní, že pri určení sumy za neoprávnený odber sa postupovalo v zmysle § 46 ods. 2 zákona o energetike, ku ktorej sa pripočítal zisťovací poplatok vo výške 156 eur, ktorého oprávnenosť vychádza z § 1 ods. 7 vyhlášky, preto svoj nárok považovala za dostatočne preukázaný. K aktívnej vecnej legitímácii uviedla, že má postavenie prevádzkovateľa distribučnej sústavy v časti vymedzeného územia podľa § 3 písm. b/ bod 3 zákona o energetike, ktorému neoprávneným odberom zo strany žalovanej vznikla škoda.

Posúdenie veci dovolacím súdom

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je prípustné i dôvodné.

16. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

17. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Pokiaľ zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

18. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

19. V danom prípade z dovolania žalovanej vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu podľa § 420 písm. f/ CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP

20. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. V súvislosti s vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP žalovaná v podanom dovolaní namietala, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd opomenuli s ňou konať ako so slabšou stranou v spotrebiteľskom spore, a to najmä vo vzťahu k rozšírenej poučovacej povinnosti ako aj povinnosti obstarávať všetky dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci. Keďže išlo o spotrebiteľský spor, súd prvej inštancie pochybil, keď vydal platobný rozkaz bez skúmania neprijateľných zmluvných podmienok. Ďalej sa žalovaná nestotožnila s rozhodnutiami súdov oboch inštancií v otázke spôsobu výpočtu výšky uplatneného nároku a v skutočnosti, že bránila odpojeniu odberného miesta.

22. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

23. Ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

24. Podľa § 292 CSP súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k spotrebiteľovi vhodným spôsobom spotrebiteľa poučí o

a) možnosti zastúpenia,

b) jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie

jeho práv.

25. K námietke dovolateľky, že súd prvej inštancie si nesplnil poučovaciu povinnosť dovolací súd poukazuje na listy súdneho spisu číslo 52 a 54, z ktorých je evidentné, že spolu s platobným rozkazom ako prvým úkonom súdu prvej inštancie voči dovolateľke bola žalovanej doručená aj listina s názvom Poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu v zmysle § 160 a § 292 CSP. Táto listina obsahuje poučenie o možnosti zastúpenia (bod 1 a 2), o dôkazoch (bod 3, 4 a 5), o možnosti podať návrh na neodkladné alebo zabezpečovacie opatrenie (bod 15 a 16) a o ďalších právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenia § 292 CSP. Žalovanú poučil, napr. o náležitostiach a forme podania (bod 7.), o doručovaní (bod 10. a 11.), atď. Dovolací súd je názoru, že súd prvej inštancie si takýmto spôsobom v dostatočnej miere splnil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 292 CSP, a preto túto dovoláciu námietku považuje za nedôvodnú.

26. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

27. K dovolacej námietke žalovanej, že okresný súd bez návrhu nevykonával dôkazy v jej prospech ako slabšej strany v spore je potrebné podotknúť, že aj napriek tomu, že v sporoch s ochranou slabšej strany môže súd aj bez návrhu zaobstarať a vykonať aj taký dôkaz, ktorý slabšia strana nenavrhovala, neznamená to povinnosť súdu vykonať každý do úvahy prichádzajúci dôkaz, pretože platí, že súd rozhoduje, ktorý z dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a či ide o taký dôkaz, ktorého vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 311 a § 319 CSP).

28. Súd v sporoch s ochranou slabšej strany vyvíja zvýšenú aktivitu súvisiacu s obstarávaním dôkazných prostriedkov až v prípade, keď je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej (pričom rozhodnutie vo veci samej zároveň neznamená aj rozhodnutie v prospech slabšej strany). Ak súdu postačia na meritórne rozhodnutie tvrdenia strán a dôkazy získané z dôkazných prostriedkov, ktoré strany súdu predložili, súd nie je povinný obstarávať ďalšie dôkazné prostriedky, ale rozhodne na základe takto zisteného skutkového stavu. Uvedený vyšetrovací princíp v sporoch s ochranou slabšej strany, ktorý je zvýraznením princípu rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces, bol do Civilného sporového poriadku zakotvený predovšetkým v tej súvislosti, že slabšia strana v mnohých prípadoch nemá objektívnu možnosť prístupu k dôkazným prostriedkom a nedisponuje dostatkom informácií, na základe ktorých by mohla bez pochybností preukázať svoje tvrdenia, ktorými sa domáha ochrany svojich práv a právnom chránených záujmov v súdnom konaní. Uvedené ale nemožno vykladať tak, že súd je povinný aktívne vyhľadávať dôkazy až dovtedy, kým sa mu nepodari preukázať dôvodnosť žaloby slabšej strany a rozhodnúť v jej prospech, alebo aby slabšia strana v spore celkom rezignovala vo svojej dôkaznej povinnosti a vedenie všetkého dokazovania vo svoj prospech ponechala na súd, pretože aj v sporoch s ochranou slabšej strany sa uplatní zásada bdelym patria práva, ktorá je už ustálenou zásadou rozvíjanou v pomeroch moderného právneho štátu, ktorý subjekty právnych vzťahov poníma ako emancipovaných jedincov, ktorí sa musia aktívne pričiniť o to, aby ich práva boli rešpektované a chránené, a nie sa spoliehať na ochranársku ruku paternalistického štátu.

29. V tejto súvislosti žalovaná v dovolaní spomenula dva konkrétne dôkazy, a to výsluch montéra, ktorému nebolo umožnené odpojiť odberné miesto a dôkazy preukazujúce oprávnenosť žalovanej pohľadávky. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že námietky žalovanej o neopodstatnenosti existencie neoprávneného odberu elektriny, ako aj k priebehu odpojenia z 8. augusta 2018 i výhrady k odpojeniu boli žalovanou namietané jednak v odpore a aj vo vyjadrení žalovanej z 19. septembra 2019 - v duplike (l. č. 72). Súd prvej inštancie na pojednávaní 25. októbra 2019 vypočul síce svedka - kontrolóra odberných miest, ktorý bol prítomný pri odpojení 9. augusta 2018, avšak rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s odvolacím rozsudkom nedávajú zrozumiteľnú odpoveď na argumentáciu žalovanej, že sa nedopustila neoprávneného odberu elektrickej energie, ani na jej tvrdenia o prebiehajúcom súdnom spore so žalobcom sp. zn. 9Csp/163/2017, rovnako rozsudok nedáva odpoveď, či v tomto prípade existovala zmluva medzi stranami sporu alebo išlo o odber bez uzavretej zmluvy alebo bol v rozpore so zmluvou, a teda či boli splnené zákonné podmienky ustanovenia § 46 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike na

skonštatovanie naplnenia zákonnej definície pojmu „neoprávneného odberu elektriny“, keďže uvedené ustanovenie zákona vyžaduje okrem splnenia iných zákonných podmienok aj preukázanie existencie zmluvy medzi odberateľom a dodávateľom o združenej dodávke elektriny, čomu v konaní súdy doposiaľ nevenovali pozornosť.

30. K namietanému procesnému postupu súdu prvej inštancie spočívajúcemu vo vydaní platobného rozkazu v spotrebiteľskom spore, dovolací súd konštatuje, že má pochybnosti o zvolenom procesnom postupe. Z obsahu súdneho spisu je nesporné, že súd prvej inštancie ani odvolací súd so žalovanou počas konania výslovne nekonali ako so slabšou stranou v pridruženom spore. Toto postavenie žalovanej bolo skonštatované až nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 124/2022 z 2. júna 2022, v ktorom Ústavný súd SR vyslovil, že v danom prípade ide o spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, ide o tzv. pridružený spotrebiteľský spor a žalovanej malo byť priznané postavenie slabšej strany v spore. Po preskúmaní súdneho spisu dovolací súd konštatuje, že vydaním platobného rozkazu nedošlo síce k takému zásahu do práv žalovanej, aby bolo možné vysloviť porušenie práva na spravodlivý súdny proces, avšak iba s poukazom na to, že žalovaná proti platobnému rozkazu podala odpor a platobný rozkaz bol súdom prvej inštancie zrušený.

31. Na margo uvedeného (body 27.- 29.) Najvyšší súd SR dodáva, že uvedeným postupom súdov bolo zasiahnuté do práv žalovanej ako slabšej strany sporu, preto dovolací súd vyslovuje dôvodnosť dovolania žalovanej pre porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

32. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci (ani keby k nemu naozaj došlo) nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP (R 54/2012 a R 24/2017). Podľa § 432 ods. 1 CSP nesprávnym právnym posúdením možno argumentovať, ak dovolateľ napáda rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 421 CSP. V takom prípade je ale potrebné uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne a uviesť v čom spočíva nesprávnosť. Tiež je pre prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP potrebné splniť majetkový cenzus (§ 422 ods.1 písm. b/ CSP).

33. Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd SR zrušil rozsudok okresného i krajského súdu (§ 449 ods. 1 a 2 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

34. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 453 ods. 3 CSP.

35. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.